

KOLMANNEN VIIKON TORSTAI AAMUPALVELUS

Psalmikatismen 1:sen kunnian jälkeen vuorosävelmän mukaiset apostolien ja Jumalansynnyttäjän **katismatroparit**. 2:sen kunnian jälkeen nämä, Joosefin runo, **6. säv.**

Te maailman eksymättömät valistajat, Vapahtajan opetuslapset, valistakaa minun sieluni, jonka synti on sokaissut, ja osoittakaa minut osalliseksi jumalallisesta päivästä, kun minä noudatan pelastavia käskyjä. Päästäkää minut odottavasta valottomasta pimeydestä, että minä ylistäisin teitä.

Jumalansynnyttäjän tropari

Pyhä, puhdas Valtiatar, meidän Jumalamme Äiti, joka sanoin selittämättömästi synnytit kaikkien Luojan, rukoile pyhien apostolien kanssa aina Hänen hyvyttänsä, että Hän päästäisi meidät himoista ja antaisi meille syntien päästön!

3:nneen kunnian **jälkeen katismatropari, Theodoroksen runo, 6. säv.:**

Te maailman valistajat, jumalalliset apostolit, valistakaa meidät, jotka veisaamme ylistystänne, suokaa meidän otollisesti elää paaston aika ja rukoilkaa, että me kaikki saisimme nähdä ristin elävöittävän puun ja tervehtiä sitä saastattomin huulin ja silmin huutaen psalmien tavoin: Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Jumalansynnyttäjän tropari

Me pyydämme yksin Sinun peljättävää suojelustasi, oi maailman hyvä toivo, Jumalansynnyttäjä Neitsyt. Sääli suojatonta kansaa! Rukoile armollista Jumalaa, että Hän pelastaisi meidän sielumme kaikesta uhasta, oi ainoa siunattu!

Minean kanoni ja nämä triodionit sijallaan. Luemme myös Vanhan testamentin 4:nneen veisun.

Triodion, Joosefin runo

4. veisu. 6. säv. Irmossi

Kristus on minun voimani, / Jumalani ja Herrani! / – kohottaa pyhä seurakunta jumalallisella hartaudella riemuveisun, // puhtain mielin viettäen Herrassa juhlaa.

Troparit

Uskovaiset, harjoittakaamme paastoa, kyyneleitä, rukousta, sääliväisyyttä, katumusmieltä, oikeaa mielenlaatua ja puhdasta elämää, että saisimme nauttia kunniasta.

Apostolit, te osoittauduite puhtaan Kirkon taivaanvahvuudessa kunniakkaasti loistaviksi valaisimiksi. Valistakaa meidänkin sydämemme jumalallisella Hengellä!

Te, meidän Jumalamme viisaat apostolit, polttakaa aineettoman tulen jumalallisina hiilinä meidän sydäntemme himokas aine.

Jumalansynnyttäjälle

Oi nuhteeton, Sinä sammumaton lampunjalka, valon täyttämä häähuone, joka olet serafeja korkeampi kerubivaunu, vapauta minut hirveistä synneistä ja vaarasta!

Toinen, Theodoroksen runo

Irmossi, 6.säv.

Profeetta kuultuaan Sinun tulemisestasi, Herra, peljästy, / että Sinä tahdot syntyä Neitseestä ja ilmestyä ihmisille, ja sanoi: / Minä kuulin sanoman Sinusta ja peljästyin. // Kunnia olkoon, Herra, Sinun voimallesi!

Troparit

Vapahtajan apostolit, kun te osoittauduite Jumalan ilmestyksen valaisimiksi, te hajotitte tietämättömyyden yön. Kirkon kirkastaen te valistatte maailman tulikieliselä, jumalallisella opetuksellanne.

Kulkien kukin tahollenne halki maailman te, apostolit, kokositte kaikki yhteen uskoon. Saatuanne taivaallisen osan te karkeloitte ja rukoillette lakkaamatta Kristusta, että Hän pelastaisi meidät kaikki.

Kunnia - -.

Minä ylistän Isästä syntynyttä Poikaa ja Henkeä niin kuin Auringon Valoa ja Säteilyä, Poikaa syntyneenä ja Henkeä lähteneenä, yhtä alutonta Olemusta, jota koko luomakunta kumartaa.

Nyt - -. Jumalansynnyttäjä

Sinä, puhdas, osoittauduit lapsen synnyttäneeksi ja puhtauden säilyttäneeksi Neitseeksi, kun Sinä synnytit Jumalan ja Ihmisen, yhden kahdessa muodossa. Oi Neitsytäiti, Sinun ihmeesi hämmästyttää kaikkia korvia ja mieliä.

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulla!

Oi Herran apostolit, kunpa me teidän pyhien esirukoustenne avulla saisimme ottaa vastaan eläväksi tekevän ristin puhtain huulin ja silmin, kun se tulee kaikkien maailmassa olevien kumarrettavaksi.

Irmossi, 6.säv.

Profeetta kuultuaan Sinun tulemisestasi, Herra, peljästy, / että Sinä tahdot syntyä Neitseestä ja ilmestyä ihmisille, ja sano: / Minä kuulin sanoman Sinusta ja peljästyin. // Kunnia olkoon, Herra, Sinun voimallesi!

8. veisu, 6.säv. Irmossi

Sinä, Kristus, joka pelkällä tahdollasi kaiken aikaansaat, / teit hurskaille nuorukaisille tulenliekin kasteen lähteeksi, / ja vanhurskaan uhrin Sinä vedellä palamaan sytytit. // Sinua me yli kaiken ylistämme kaikkina aikoina.

Troparit

Paasto osoitti Mooseksen Jumalan näkijäksi ja nosti Eliaan tulisiin vaunuihin. Riennä, sielu, pidättäydy vahingollisista ajatuksista, että vapautuisit maahan painavasta petoksesta!

Horjahtaneenakin minä pyrin kohti paha ja lisään haavoja haavoihini. Laupias Kristus, paranna kivinen paatumukseni apostoliesi rukousten tähden!

Te jumalallisen kirkkaat maailman valistajat, hajoittakaa meidän himojemme pilvet ja osoittakaa meidät kirkkaan ylösnousemuksen kumartajaksi, jotka veisaten ylistävät Kunnian Aurinkoa.

Jumalansynnyttäjälle

Oi Jumalan autuuttama, kaikki sukupolvet ylistävät Sinua autuaaksi, niin kuin Sinä kerran ennustit, sillä yksin Sinä olet synnyttänyt ihmisille autuaan Sanan, joka sanoin selittämättömästi tuli Sinusta ruumiiseen.

Toinen irmossi, 6.säv.

Pyhittäjänuorukaisesi jäljittelivät pätsissä kerubeja, / kun he huusivat kolmipyhäveisua: / Kiittäkää, veisuin ylistäkää // ja korkeasti kunnioittakaa Herraa!

Troparit

Oi Herran apostolit, pyydystäkää uskon ongella meidät, jotka uimme eksytyksen syvyydessä, ja johdattakaa meidät veisuin ylistämään ja korkeasti kunnioittamaan Herraa!

Suuri on Sinun voimasi apostoleissa, sillä heidän varjonsa ja hikiliinansa parantavat sairaita, jotka kiittävät, veisuin ylistävät ja korkeasti kunnioittavat Herraa!

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Aluttomuuden, syntymisen ja lähtemisen tähden minä kumarran synnyttäneyttä Isää, kunnioitan syntynyttä Poikaa ja veisuin ylistän Isän ja Pojan kanssa loistavaa pyhää Henkeä!

Nyt - -. Jumalansynnyttäjälle

Neitsyt, älä lakkaa alati rukoilemasta selittämättömästi synnyttämäsi, että Hän ihmisiä rakastavana pelastaisi vaaroista meidät, jotka Sinuun turvaamme!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle!

Te kaksitoista pyhää apostolia, suokaa minun tuomiotta kumartaa kallista ristiä ja kiittää, veisuin ylistää ja korkeasti kunnioittaa Herraa!

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen Häntä iankaikkisesti.

Irmossi, 6.säv.

Pyhittäjänuorukaisesi jäljittelivät pätsissä kerubeja, / kun he huusivat kolmipyhäveisua: / Kiittäkää, veisuin ylistäkää // ja korkeasti kunnioittakaa Herraa!

9. veisu. 6.säv. Irmossi

Ihmisten on mahdoton nähdä Jumalaa, / sillä Häntä kohti eivät enkeleinkään joukot rohkene katsettaan kohottaa, / mutta Sinun kauttasi, oi Puhtain, / ilmestyi ihmisille lihaksi tulleen Sana. / Hänelle taivaallisten sotajoukkojen kanssa kiitosta veisaten // me Sinua, Neitsyt, autuaaksi ylistämme.

Troparit

Armorikas Jumala ja Herra, puhdistu minun sydämeni haavat ja levitä niihin katumuksen lääkettä! Minä olen syntiä tehnyt, olen syntiä tehnyt, mutta ole armorikkaana laupias ja pelasta minut apostoliesi rukousten tähden!

Minä irstas olen mielettömästi seurannut sopimattomia kiihkoja ja joutunut aivan pois tolaltani, kun ravintonani on ollut hekuma ja olen ollut vailla pelastavaa ruokaa. Kristus, ole laupias ja pelasta minut!

Kun sinä, sielu, et puhdistaudu pahuudesta etkä etäänny tuhoisista hekumista, niin miksi turhaan iloitet paastostasi? Herra, ainoa joka haluaa meidän parannustamme, ei ole mieltynyt sellaiseen paastoon.

Jumalansynnyttäjälle

Valkeuden Äiti, Jumalansynnyttäjä, Neitsyt, ohjaa minut jumalalliseen valkeuteen ja hajoita minun sieluni pimeys, että ylistäisin

autuaaksi Sinua, jota ennustuksesi mukaisesti kaikki ihmispolvet autuaaksi ylistävät.

Toinen irmossi, 6.säv.

Selittämätöntä on syntyminen siemenettömästä sikiämisestä, / turmeltumaton on miehettömän äidin raskaus, / sillä Jumalan syntyminen tekee uudeksi luonnon olemuksen; // sen tähden me, kaikki sukukunnat, Sinua, Jumalan Morsiamena ja Äitinä, oikeauskoisesti ylistämme.

Troparit

Puheiltanne yksinkertaisina te osoittauduite tiedoiltanne viisaiksi, kun hajoititte filosofien punokset, kaunopuhujien solmut ja tähtientutkijain ennustukset. Sen tähden yksin te, Kristuksen apostolit, osoittauduite koko maailman opettajiksi!

Pietari ryhtyi puhumaan ja Platon vaikenä, Paavali opetti ja Pythagoras vaipui alas! Niin apostolien Jumalaa julistava joukko hautasi helleenien kuolleen puheen ja nosti maailman palvomaan Kristusta.

Kunnia - -.

Jumalani, pelasta minut, kun minä ymmärryksellä veisaan ja hartaudella kerron Sinusta, ainoan ainosyntyisen Pojan, ainoan Sanan ainoasta Isästä ja Järjestä, Heijastuksen Kirkkaudesta, ja ainoan Hengen ainutlaatuisesta ainoasta Lähettäjästä, oi Isä, Sana ja Henki.

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Sinun synnytyksesi ihme hämmästyttää minut, oi nuhteeton: Kuinka Käsittämätön sikisi siemenettä Sinussa? Sano, kuinka olet neitsyt, vaikka olet synnyttänyt Äiti? Nähdessäsi uskoen Hänet joka tuli yliluonnollisesti minusta ihmiseksi, kumarra Häntä, sillä Hän pystyy siihen, mitä haluaa!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulla!

Kaikki te Kristuksen pyhät apostolit, suokaa rukoustenne kautta meidän kaikkien nähdä ja puhtain huulin ja sieluin kumartaa kallista ristiä, pyhää puuta, josta puhkesi kukkaan maailman pelastus!

Irmossi, 6.säv.

Selittämätöntä on syntyminen siemenettömästä sikiämisestä, / turmeltumaton on miehettömän äidin raskaus, / sillä Jumalan syntyminen tekee uudeksi luonnon olemuksen; // sen tähden me, kaikki sukukunnat, Sinua, Jumalan Morsiamena ja Äitinä, oikeauskoisesti ylistämme.

Virrelmästikiirat, 6. säv.

Menetettyäni lapsen aseman / ja elettyäni orjan tavoin sikojen kanssa, / mutta saamatta kyllältäni niidenkään ravintoa / minä irstas palaan Sinun tykösi, oi laupias Isä. / Pahoin lähdettyäni minä palaan hyvin takaisin ja huudan katuen: / Minä olen tehnyt syntiä taivasta ja Sinua vastaan, oi Isä! // Anna minulle palatessani suuri armo!

Liitelauselma: Ravitse aamulla meitä armollasi, suo meille iloa ja riemua kaikkina päivinä. Suo meidän iloita yhtä monta päivää, kuin olet nöyryyttänyt meitä, yhtä monta vuotta, kuin olemme kovaa kokeneet. Saakoot palvelijasi nähdä sinun tekosi ja heidän lapsensa sinun kunniasi.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Ja tulkoon osaksemme Herran, meidän Jumalamme, laupeus. Suo menestystä meille kättemme työn; niin, suo menestystä meidän kättemme työn.

Marttyyrien stikiira

Ihmeellisiksi on meidän Jumalamme tehnyt valittunsa ja pyhänsä. / Iloitkaa ja riemuitkaa, kaikki te Hänen palvelijansa, / sillä teille Hän on valmistanut seppeleen ja valtakuntansa. // Mutta me pyydämme: Älkää unohtako meitäkään!

Kunnia - - nyt - -. Jumalansynnyttäjälle

Jumalansynnyttäjä, Sinä olet tosi viinipuu, / joka olet kantanut meille elämän hedelmän. / Me rukoilemme Sinua, oi Valtiatar, / kannaa apostolien ja kaikkien pyhien kanssa esirukouksesi meidän puolestamme, // että Herra armahtaisi sielujamme.

KUODES HETKI

Profetian tropari, 7. säv.

Oi ihmisiä rakastava, jos Sinä pidät mielessäsi rikokset, niin mitä pelastuksen toivoa meillä on? Herra, lähetä laupiaana korkeuksista apusi kansallesi!

Kunnia - - nyt - -. Sama uudelleen

Prokimeni, 4. säv.: Jumala, pelasta minut nimesi voimalla, / aja minun asiani väkevyydelläsi.

Liitelauselma: Jumala, kuule minun rukoukseni, ota korviisi minun suuni sanat.

Profeetta Jesajan kirjasta (11:10-13, 16-12:2):

Näin sanoo Herra: Sinä päivänä pakanat etsivät Iisain juurta, joka on kansojen lippuna, ja Hänen asumuksensa on oleva kunniata täynnä. Ja sinä päivänä Herra vielä toisen kerran ojentaa kätensä hankkiakseen itselleen kansansa jäännöksen, joka on jäljellä Assurissa, Egyptissä, Patroksessa, Etiopiassa, Eelamissa, Sinearissa, Hamatissa ja merensaarilla. Hän nostaa viirin pakanakansoille ja kokoaa Israelin karkoitettut miehet; ja Juudan hajotetut naiset Hän kerää maan neljästä äärestä. Silloin katoaa Efraimin kateus ja Juudan vihat häviävät, ja se on, niinkuin oli Israelille silloin, kun se Egyptin maasta lähti. Sinä päivänä sinä sanot: "Minä kiitän Sinua, Herra, sillä Sinä olit minuun vihastunut, mutta Sinun vihasi asettui, ja Sinä lohdutit minua. Katso, Jumala on minun pelastukseni; minä olen turvassa enkä pelkää, sillä Herra, Herra on minun väkevyyteni ja ylistysvirteni, Hän tuli minulle pelastukseksi."

Prokimeni, 4. säv.: Jumala, ota korviisi / minun rukoukseni.

Liitelauselma: Kuuntele minua ja vastaa minulle.

EHTOOPALVELUS TORSTAI-ILTANA

Avuksihuutostikiirat, Joosefin runo 5. säv.

Liitelauselma: Jos Sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää? Mutta Sinun tykönäsi on anteeksiantamus, että Sinua peljättäisiin.

Vapahtaja, Sinä totinen sulous, / joka kerran teit Maaran karvaat vedet makeiksi jumalallista ristiä kuvaavalla puulla, / kuinka Sinut, Sinä synnitön, naulittiin sille? / Sinulle juotettiin sappea, kylkesi lävistettiin, / ja Sinä vuodatit kaikille synninpäästön verta ja vettä ihmisen saviseoksen uudelleen muovaamiseksi. / Sen tähden me ylistämme sanomatonta armoasi ja rukoilemme: / Herra, anna paaston aikana meille pelkosi, // rikkomuksemme anteeksi ja suuri armo!

Liitelauselma: Minä odotan Herraa, minun sieluni odottaa, ja minä panen toivoni Hänen sanaansa.

Sana, Sinut levitettiin ristille / ja Sinä kokosit luotasi kauaksi joutuneet. / Kohota minunkin aivoitukseni himojen saastasta, / tee minut rikkaaksi kaikkinaisista hyveistä / ja anna minun sydämeeni puhdas pelkosi ja sieluuni täydellinen rakkautesi, / joka erottaa minut lihan rakkaudesta, / että minä näinä rukouksen ja anomusten päivinä olisin pidättyväisyyden kautta mieleesi, / saisin kirkkaasti nähdä ylösnousemuksesi päivän // ja saisin suuren armon!

Liitelauselma: Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua, kuin vartijat aamua. Pane toivosi Herraan, Israel.

Toinen, Theodoroksen runo, 1. säv.

Kristus Sana, / suo meidän, jotka olemme päässeet puhtaan paaston kolmannen viikon lopulle, / nähdä elämää kantavan ristisi puu, / kumartaa sitä puhtaasti ja otollisesti veisaten ylistää valtaasi, / veisuin kiittää kärsimyksiäsi ja puhtaasti saavuttaa kunniakas ja pyhä ylösnousemuksesi, / salainen pääsiäinen, // jonka kautta Aadam palasi Paratiisiin.

Ja 3 minean stikiiraa

Kunnia - - nyt - -. *Kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle*

Prokimeni, 8. säv.: Jumala, ole minulle armollinen, / sillä ihmiset minua polkevat.

Liitelauselma: Joka päivä minun vihamieheni minua polkevat.

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (7:11-8:3):

Sinä vuonna, jona Nooa oli kuudensadan vuoden vanha, sen toisena kuukautena, kuukauden seitsemäntenätoista päivänä, sinä päivänä puhkesivat kaikki suuren syvyyden lähteet, ja taivaan akkunat aukenivat. Ja satoi rankasti maan päälle neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä. Juuri sinä päivänä menivät Nooa sekä Seem, Haam ja Jaafet, Nooan pojat, ja Nooan vaimo ja hänen kolme miniäänsä heidän kanssaan arkkiin; he ja kaikki metsäeläimet lajiensa mukaan ja kaikki karjaeläimet lajiensa mukaan ja kaikki matelijat, jotka maan päällä matelevat, lajiensa mukaan ja kaikki linnut lajiensa mukaan, kaikki lintuset, kaikki, mikä siivekästä on. Ja ne menivät Nooan luo arkkiin kaksittain, kaikki liha, kaikki, jossa oli elämän henki. Ja ne, jotka menivät sisälle, olivat koiras ja naaras kaikesta lihasta, niinkuin Jumala oli hänelle käskyn antanut. Ja Herra sulki oven hänen jälkeensä. Silloin tuli

vedenpaisumus maan päälle, tuli neljänäkymmenenä päivänä; ja vedet paisuivat ja nostivat arkin, niin että se kohosi korkealle maasta. Ja vedet saivat vallan ja paisuivat suuresti maan päällä, ja arkki ajelehti veden pinnalla. Ja vedet nousivat nousemistaan maan päällä, niin että kaikki korkeat vuoret kaiken taivaan alla peittyivät. Viisitoista kyynärää vesi nousi vuorten yli, niin että ne peittyivät. Silloin hukkui kaikki liha, joka maan päällä liikkui: linnut, karjaeläimet, metsäeläimet ja kaikki pikkueläimet, joita maassa vilisi, sekä kaikki ihmiset. Kaikki, joiden sieraimissa oli elämän hengen henkäys, kaikki, jotka elivät kuivalla maalla, kuolivat. Niin Herra hävitti kaikki olennot, jotka maan päällä olivat, niin hyvin ihmiset kuin myös karjaeläimet, matelijat ja taivaan linnut; ne hävisivät maan päältä. Ainoastaan Nooa sekä ne, jotka olivat hänen kanssansa arkissa, jäivät henkiin. Ja vedet vallitsivat maan päällä sataviisikymmentä päivää. Silloin Jumala muisti Nooaa ja kaikkia metsäeläimiä ja kaikkia karjaeläimiä, jotka olivat hänen kanssansa arkissa. Ja Jumala nosti tuulen puhaltamaan yli maan, niin että vesi laskeutui. Ja syvyyden lähteet ja taivaan akkunat sulkeutuivat, ja sade taivaasta taukosi. Ja vesi väistyi väistymistään maan päältä; sadan viidenkymmenen päivän kuluttua alkoi vesi vähentyä.

Prokimeni, 7. säv.: Jumala, ole minulle armollinen, ole minulle armollinen; / sillä sinuun minun sieluni turvaa.

Liitelauselma: Minä turvaan sinun siipiesi suojaan, kunnes onnettomuudet ovat ohitse.

Sananlaskujen kirjasta (10:1-22):

Viisas poika on isällensä iloksi, mutta tyhmä poika on äidillensä murheeksi. Vääryyden aarteet eivät auta, mutta vanhurskaus vapahtaa kuolemasta. Herra ei salli vanhurskaan nälkää nähdä, mutta jumalattomien himon Hän luotansa työntää. Köyhtyy, joka laiskasti kättä käyttää, mutta ahkerain käsi rikastuttaa. Taitava poika kokoaa kesällä, kunnoton poika elonaikana nukkuu. Siunaus on vanhurskaan pään päällä, mutta väkivaltaa kätkee jumalattomien suu. Vanhurskaan muistoa siunataan, mutta jumalattomien nimi lahoaa. Viisassydäminen ottaa käskyt varteen, mutta hulluhuulinen kukistuu. Joka nuhteettomasti vaeltaa, vaeltaa turvassa, jonka tiet ovat väärät, se joutuu ilmi. Joka silmää iskee, saa aikaan tuskaa, ja hulluhuulinen kukistuu. Vanhurskaan suu on elämän lähde, mutta jumalattomien suu kätkee väkivaltaa. Viha virittää riitoja, mutta rakkaus peittää rikkomukset kaikki. Ymmärtäväisen huulilta löytyy viisaus, mutta joka on mieltä vailla, sille vitsa selkään! Viisaat kätkevät, minkä tietävät,

mutta hullun suu on läheinen turmio. Rikkaan tavara on hänen vahva kaupunkinsa, mutta vaivaisten köyhyys on heidän turmionsa. Vanhurskaan hankkima on elämäksi, jumalattoman saalis koituu synniksi. Kuritusta noudattava on elämän tiellä, mutta nuhteet hylkäävä eksyy. Joka salavihaa pitää, sen huulilla on valhe, ja joka parhausta levittää, on tyhmä. Missä on paljon sanoja, siinä ei syntiä puutu; mutta joka huulensa hillitsee, se on taitava. Vanhurskaan kieli on valituin hopea, jumalattomien äly on tyhjän veroinen. Vanhurskaan huulet kaitsevat monia, mutta hullut kuolevat mielettömyyhteensä. Herran siunaus rikkaaksi tekee, ei oma vaiva siihen mitään lisää.

Virrelmästikiirat, 6. säv.

Sinä puulle ripustettu kaikkien elämä, Kristus Jumala, / tee eläväksi minun sieluni, joka on rikkomuksissa kuoleutunut. / Oi hyvä Paimen, älä päästä lammastasi täysin eksymään, / sillä minä olen karannut Sinun käskyistäsi / ja synnin rakkaudessani minä olen tuhlannut synnittömyyden rikkauden, / jonka Sinä minulle annoit. / Riettauden toimissa minä olen turmeltunut ja tullut inhottavaksi, / mutta uudista minut, oi ainoa armorikas, // ja kutsu minut katumukseen!

Liitelauselma: Minä nostan silmäni Sinun puoleesi, joka taivaissa asut. Katso, niinkuin palvelijain silmät katsovat heidän isäntänsä käsiin, ja niinkuin palvelijattaren silmät katsovat hänen emäntänsä käsiin, niin meidän silmämme katsovat Herran, meidän Jumalamme, puoleen, kunnes Hän armahtaa meitä.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Ole meille armollinen, Herra, ole meille armollinen. Sillä kylliksi olemme jo saaneet ylenkatsetta. Sielumme on jo kyllänsä saanut suruttomien pilkasta, ylpeitten ylenkatseesta.

Marttyyrien stikiira

Sinun marttyyrisi, oi Herra, / eivät kieltäneet Sinua eivätkä luopuneet Sinun käskyistäsi. // Heidän esirukoustensa tähden armahda meitä!

Kunnia - - nyt - -. *Kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle*

Nähdessään Sinut ristiinraulittuna, oi Kristus, / Sinun synnyttäjäsi huusi: /
Mikä on tämä outo salaisuus, jonka minä näen, minun Poikani? / Kuinka Sinä,
elämän antaja, // kuolet lihallisesti puulla riippuen?